

escola

n° 45 - març 2008

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANIX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"

Es

lledoner

EDITORIAL

*...quan ja és quasi negra
el mar, un fil de plata
ens aclareix els ulls.*

Pere Rovira

Teniu a les mans el que nosaltres fa molt de temps teníem en mans d'altres: el perquè, el com i el quid de totes les qüestions que s'han hagut de coordinar per fer escola *stricto sensu*.

Fa ja uns mesos que rodam pels passadissos. Mentre ens ha caigut a sobre un hivern impecable i molt poc contemplatiu, les pàgines dels llibres i les hores han anat desbrossant la història d'aquesta cooperativa i tot ha anat amollant-se i confonent-se inevitablement cap al vertigen de la quotidianitat. Afortunadament les nostres veus ja no ressonen planyívols (per si alguna vegada ho semblaren) sinó entusiasmadament.

Hem pres la fua necessària per tirar endavant quan semblava que tot estava només embastat. I fruits madurs són els que el temps acarona.

En aquesta revista especial us volem parlar de tot el que d'especial té el projecte acabat de l'escola nova d'Es Lledoner. Hem fet un

recull de tot i tots els qui posaren el seu *savoir faire* per mesurar cada idea, els qui durant el procés de construcció contribuïren a l'alçament de les propostes mil·limètriques des de cada pedra i els qui, una vegada les formes han restat enllestides, se'ns han acostat per vestir de gala des de les paraules o les seves obres d'art el nostre dia a dia només obrir les portes...

...aquestes portes de gratitud que sempre estaran obertes.

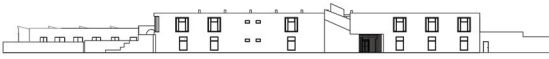
SUMARI

Els Oradors	4
Els Artistes	14
Els Tècnics	24
Els plànols	28
El Procés	32
El Resultat	38
Què en diuen els alumnes	38
Els que ho han fet	40

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
"ES LLEDONER"

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot / Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny, maquetació i muntatge: Jaume Obrador Vaquer
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver / Impressió: Impremta LLOPIS
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi

Jerònima Muñoz

Mestra

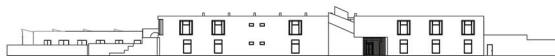
Tanta és la nostra satisfacció avui que alguna remor indescriptible ens ha encongit les mans. Voldríem de bades que cada paraula estigués a l'alçada de cada una de les parets que s'aixequen davant els nostres ulls, que cada esguard fos exactament cada lletra i que esdevingués tan convincent com el pes de cada pedra ; que cada fonema fos el so exacte del que percebem. Però són tants els ecos que se'ns mesclen i ens embolcallen la pell, tantes les expressions que ens precipiten i ens apressen la veu que se'ns fa impossible posar ordre als sentiments.

Vuit anys enrere, el terra que trepitjau era polseguera seca, les pedres formaven part del desordre dels dies, de l'arrossegall de les estacions imperdonables i de l'herència de les quietuds que passen indiferents a través dels temps. Vuit anys enrere començaren a moure's les idees, a fer canals de possibilitats, a edificar l'esperança on només hi havia tones de fang acaramullades. I entre papers i dies, entre portes obertes i taules parades, entre nervis i rellotges impassibles, entre bonys i

forats inevitables, posàrem en marxa l'engranatge d'un sofisticat mecanisme: havíem de fer una escola nova, nosaltres que som hereus de la tradició educativa més antiga del poble.

No ha estat dit i fet edificar aquesta escola per a l'educació secundària. Es Lledoner té unes arrels fermes, una soca gruixuda, unes branques que es despullen davant l'hivern, però que es rendeixen a la frescor de cada primavera. No han bastat la seva supèrbia ni les bones intencions: moltes de les il·lusions que hem vessat han topat amb una realitat paradoxal que ens ha fet posar sovint els peus en terra, aquesta terra de fang que, com a déus limitats volíem transformar a la imatge i semblança dels nostres somnis. Ens han regalat rialles buides, toquets a l'esquena amb promeses estèrils i el pitjor de tot, hem rebut per molts de vents, tempestes d'indiferència. Però lluny de doblegar-nos, l'adversitat ens ha permès agafar la fua necessària, ens ha obligat a alenar fort, a comptar fins a tres, a quatre o a mil, ara ja és igual, i hem ressorgit més reforçats sempre de les cendres dels desànim amb el delit pel nostre projecte. Hem rebregat tossudament amb tots els contratemps i de la voluntat tesada hem tret la força suficient per continuar endavant amb aquest projecte que avui, podem dir, ja té una senyera penjada des de la torre més alta.

Fa vint dies, el pany de l'escola de

la Caritat es va tancar, posant fi a gairebé dos-cents anys de docència. Però amb la mateixa clau que hem tancat el passat, amb aquesta mateixa clau que ens ha fet un nus a l'ànima i ens ha romput la veu a bocins mals d'engolir tan aviat com n'hem sentit el rovell escridassar, dèiem, que amb aquesta mateixa clau obrim des d'avui mateix

lia. Com a tal, hem pogut sempre suportar el pes de l'adversitat perquè sempre hem tingut el compromís davant la feina que hem triat, la força que la unió voluntària ens atorga i l'estimació a la nostra escola i a tot el que significa aquesta entitat. Som una família oberta al progrés, que creu en l'ensenyament i l'educació com a ingre-

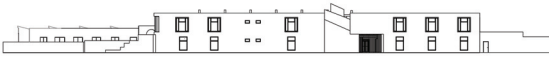

les finestres del futur, perllongam el projecte educatiu pel qual lluitarem els que ens precediren i lluitaran els hereus que tard o d'hora hauran d'obrir-se pas entre nosaltres.

Els socis de la cooperativa d'ensenyament Es Lledoner som una famí-

dients indispensables per a la formació de persones lliures.

Els socis de la cooperativa d'ensenyament Es Lledoner, un a un, des de les cuineres, les netejadores, el personal de manteniment i d'administració, les cuidadores, fins els mestres

Els ORADORS

hem apostat per la construcció d'aquest edifici amb l'ajuda inestimable de les nostres famílies, les altres, amb la seva paciència, el seu suport i la seva comprensió. Cada cèntim invertit en aquest edifici ha sortit íntegrament dels nostres sous, de la nostra butxaca, cada maldecap ha estat responsabilitat compartida i cada passa endavant un assoliment que ens fa sentir avui i per molts d'anys orgullosos de la feina ben feta.

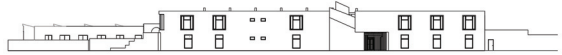
Voldríem donar les gràcies a tots aquells que s'han apropat i des del seu treball han format part indispensable d'aquest projecte. En primer lloc, a l'entitat financera sense la qual, i per exigències del guió, avui no faríem aquesta festa. Després, als arquitectes, constructors i als encarregats dels acabats perquè amb el seu treball hem vist créixer aquest nou Lledoner. No podem oblidar-nos avui horabaixa dels artistes felanitxers que en han

convertit en gojosos mostradors del seu art: parlam de Guillem Bonet, Jaume Canet i especialment d'Andreu Maimó. I volem donar les gràcies també als nostres alumnes i als seus pares; uns perquè són sempre el nostre objectiu primer, perquè signifiquen el nostre tarannà com a escola i en són la raó principal que ens ajuda a continuar sempre endavant; els altres perquè han confiat en el nostre treball, en la nostra essència cooperativa i en el projecte educatiu conjunt que ens defineix.

Ara que tot ja està gairebé acabat és quan tot realment comença. Comencen els nous reptes, comencen les noves empentes, comencen les il·lusions per engegar-ho tot i comença el que mai ja no ens ha d'abandonar: un nou temps, una petjada profunda en la història que estam fent a mida de la nostra alegria. Gràcies

senyor president de la cooperativa per anar sempre al capdavant, pel seu bon gust, pel seu mal perdre, per tot el que ens ha fet guanyar en esperança. Gràcies senyor president per la seva passió, per no cansar-se gairebé mai, gràcies per estirar de la corda que ens uneix un per un i per cercar les bones ombres d'aquest Lledoner no sempre comprés, però per a nosaltres sempre respectat.

Jaqueline Cardell

Presidenta de la Sectorial
d'Ensenyament de la
UCTAIB

Estimats amics i amigues,

Es un dia de goig i d'alegria per a tota la Comunitat Educativa de Felanitx i, en particular, de l'Escola Es Lledoner. La inauguració d'aquestes magnífiques instal·lacions representa, també per al món cooperatiu, un motiu de satisfacció.

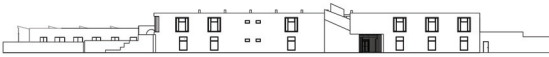
Sabem, els cooperativistes, l'esforç que representa posar-se davant d'un projecte d'aquesta magnitud però també en sabem d'il·lusió i de confiança.

Estem orgullosos no tan sols del model educatiu que defensam sinó també del model d'empresa que hem escollit per assolir la nostra tasca.

D'aquí pocs dies em jubilo i vos puc assegurar que per mi és un motiu d'immensa alegria que la inauguració del nou Lledoner sigui el meu darrer acte públic com a Presidenta de la Sectorial.

Enhorabona i molta sort a tots!

Enric Pozo

President de la UCTAIB

Moltes gràcies per deixar-me dir unes paraules. Vertaderament les hauria de dir el senyor Antoni Vicens perquè avui és el meu darrer acte com a president de la Unió i estic contentíssim de donar-li pas a ell com a nou president de la UCTAIB. Però ell ha volgut que fos jo qui digués unes paraules.

Dit això, i com a darrer acte, us he de dir que estic orgullós de compartir amb vosaltres aquest moment i de diri-

gir-vos unes paraules que intentaré que siguin breus.

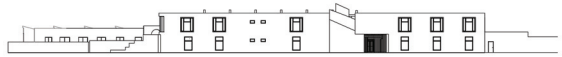
Avui és un gran dia per a l'ensenyament a les Illes i encara més per a la forma empresarial anomenada cooperativisme, la gran desconeguda de les administracions, del teixit empresarial, de la Universitat, de l'assessoria en general i de molta de gent que no coneix la gran diferència que suposa treballar dins el món cooperatiu.

Quan una empresa cooperativa neix amb 18 treballadors i després de 13 anys hi ha 57 socis treballadors i treballadores, professors, personal de neteja, servei d'administració, cuina, etc, ens hem de fer algunes reflexions.

Primer, ser una cooperativa no és una quimera. Segon, estam creant llocs de feina estables. Per què ens sembla que les administracions tanquen els ulls quan parlem de cooperatives?

Les dues primeres reflexions són evidents aquí, en Es Lledoner. Amb pocs anys i amb l'esforç de tots els seus socis i sòcies treballadors i treballadores posant capital i hores de feina han fet possible dita escola. A través d'una gestió transparent i democràtica han donat exemple de cohesió, d'autoajuda, de corresponsabilitat, i amb les mínimes ajudes per part de l'administració (fins i tot, en algun moment, cap ni una). Possiblement, sigui per manca d'informació i formació, perquè no hi ha cultura cooperativa i perquè el teixit empresarial està estructurat de forma

arcaica i amb un model difícil de canviar i que necessita valentia i decisió per part dels polítics.

No cal ésser pessimista: sé que es fan passes lentes, però encara molt curtetes per part de les administracions.

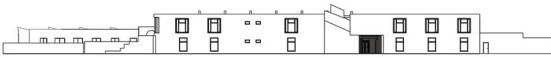
Voldria que avui, un gran dia per a la Cooperativa Es Lledoner, per Felanitx i pel món educatiu de les Illes fos d'alegria i d'optimisme i alhora punt de reflexió per part de les administracions: Conselleries, Ajuntaments, Govern, Consell de Mallorca... perquè emprenguin accions de promoció, de formació a assessors tant de l'administració com de la xarxa privada (moltes contemplades a la Constitució i a la llei de Cooperatives, a la LOE, però no desenvolupades). També caldrà que incloguin el terme COOPERATIVES DE TREBALL a qualsevol conveni, llei, clàusules socials, iniciatives per crear llocs de feina, ajuts per inversió, etc., perquè el cooperativisme sempre se sent compromès amb la vida de les persones, tant dins l'àmbit social, com cultural i envers el medi ambiental, sobretot perquè la seva projecció és de servei públic cap a la Comunitat i mai no escatima esforços.

No vull acabar les meves paraules sense donar l'enhorabona a Antoni Vicens com a President de la Cooperativa i als 57 socis treballadors/es perquè durant tots aquests anys estau donant una imatge de qualitat basada en l'esperit cooperatiu on els valors de la il·lusió, del treball, de la cooperació, la responsabilitat, l'estimació cap a la nostra cultura i la de lluitadors per a la recerca d'un món millor han vist en vosaltres el millor exemple.

Vosaltres ja estau realitzant aquell viatge que com cantava en Lluís Llach ens ha de dur a la ITACA que sempre hem somiat.

Enhorabona i per Molts d'anys!

Miquel Martorell

Director General de
Planificació i Centres.

Sra. Presidenta, Senyor Director,
Senyores i senyores:

Primer de tot vull agrair la invitació per venir avui en aquest acte en nom de la Conselleria d'Educació i Cultura i naturalment en nom propi.

Avui és un dia per celebrar, per felicitar a tota la comunitat educativa del municipi de Felanitx i molt especialment a tots els socis i les sòcies cooperatives que a través del seu esforç han de fer possible aquestes noves instal·lacions.

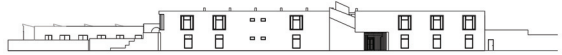
Tant la consellera com jo mateix hem dit en distintes ocasions que els trets d'identitat de les cooperatives lligades al món de l'ensenyament constitueixen un referent per a tots aquells que considerem l'educació com a una font de re-equilibri social: inclusió, coeducació, compromís amb la nostra llengua i cultura, gestió democràtica i participativa, foment dels principis de l'escola activa. Tots aquests són fonaments de la vostra tasca pedagògica que, des de l'administració, considerem cabdals per al futur dels nostres infants i del nostre jovent.

Per això mateix, crec sincerament que el pes específic que les cooperatives mereixen tenir dins el sector educatiu encara no es correspon amb aquell que realment tenen.

Durant aquesta legislatura es duran a terme iniciatives, com la creació de 2.000 places d'escoleta de 0 a 3 anys, que ens han d'ajudar a equilibrar la situació i en les quals estau cridats a jugar un paper rellevant com a garants de gestió pedagògica de qualitat i d'implicació personal i professional.

Gestió pedagògica de qualitat, implicació personal i professional i, he d'afegir, visió de futur que, des de la seva creació, defineix el treball de la cooperativa d'ensenyament Es Lledoner, de Felanitx.

Enhorabona i moltíssimes gràcies.

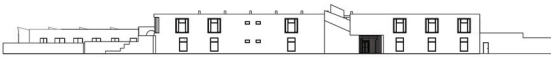
Gabriel Tauler

Batle en funcions

En primer lloc, vull excusar l'assistència de la batlessa (com sabeu, ha de ser mare a final de mes i li han recomanat un poc de repòs)

En nom de l'Ajuntament i un poc en nom de tots els regidors que avui som aquí us podem dir dues coses molt importants (poques però bones). En primer lloc, enhorabona, perquè una entitat com la vostra, en aquest cas una cooperativa, ha tingut el coratge, la il·lusió de posar en marxa aquest projecte, és un motiu d'orgull per a vosaltres i, evidentment, un motiu d'orgull per Felanitx. En segon lloc, gràcies. Gràcies a tots els cooperativistes amb en Toni Vicens al capdavant perquè com ha dit na Jero, dur endavant, poder acabar un projecte com aquest, us ha duit molt d'esforç, molta feina i molts de maldecaps. Avui, tots aquests esforços es veuen recompensats amb la inauguració d'aquest centre. Res més. Enhorabona un altre pic i que mestres i alumnes pugueu passar aquí moltes bones estones i que ho gaudiu. Gràcies.

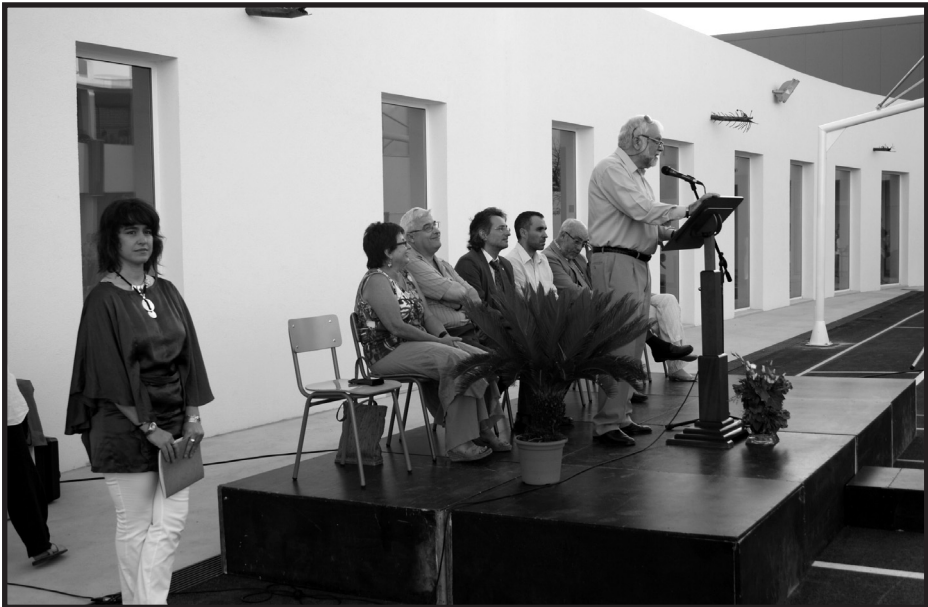
Antoni Vicens Massot

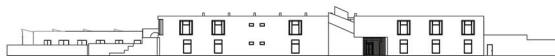
President de la Cooperativa d'Ensenyament Es Lledoner

Senyor batle de Felanitx, senyor director general de Planificació i centres de la conselleria d'educació i cultura, senyor Enric Pozo, Senyora Jacqueline Cardell, regidors de l'excel·lentíssim ajuntament de Felanitx, senyores i senyors:

Quan vàrem posar la primera pedra vàrem dir: “el nostre somni comença a fer-se realitat”. Avui podem dir que el nostre somni és una realitat.

Com a president de la cooperativa ara he de xerrar poc i només he de donar i dir els agraïments. En primer lloc, cal donar les gràcies a tots els cooperativistes. M'han donat a mi i a la cooperativa tot el seu suport i l'ajuda quan hem hagut de superar moltíssimes dificultats (moltes més de les que us podeu pensar o imaginar) que han anat sorgint durant aquest tres anys. També, caldrà fer un agraïment molt gros a la Banca March. Ens ha ajudat i ens ha donat moltes facilitats per tramitar el préstec que durant 25 anys anirem pagant amb el nostre sou i mitjançant el qual hem pogut fer l'edifici que hem fet. Després, vull donar les gràcies als tres

artistes, els quals, quan els vaig mostrar el projecte que nosaltres anomenam “una escola d'art” en Jaume Canet, en Guillem Bonet i n'Andreu Maimó tot d'una es posaren a la nostra disposició. Fruit de tot això, tenim les gàrgoles del pati i el cartell de Lledoner de l'entrada fets per Jaume Canet; en Guillem Bonet, ex cooperativista perquè ja està jubilat, ens ha fet una magnífica escultura titulada mare com a homenatge a la dona; Andreu Maimó ens ha regalat les litografies i les xilografies penjades dins la sala de professors (més que una sala de mestres sembla una sala d'exposicions).

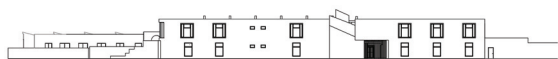
També vull agrair a en Pere Massuti, ex regidor, perquè quan vàrem començar, aquests terrenys eren rústics i ell va preparar tota la documentació i va tramitar els documents per a la qualificació d'interès social. També hem de donar les gràcies a l'ex-regidor Josep Covas pel compromís i l'interès que demostrà amb el nostre projecte quan era regidor i a la batlessa de l'Ajuntament de Felanitx ja que aquesta ha estat l'única institució que ens ha ajudat quan hem anat a tocar a les portes.

Cal també donar les gràcies a les empreses que han fet l'edifici, la majoria d'elles han estat felanitxeres, sobretot pels pocs problemes que hem tingut amb ells.

Les gràcies són també i sobretot, a tots els pares dels nostres alumnes per haver confiat (i esperem que segueixin confiant) en l'educació que donam als seus fills.

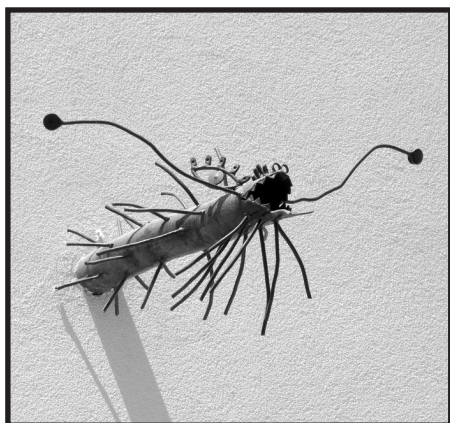
Gràcies a tots vosaltres per la vostra assistència i un bon estiu. Ens ho mereixem.

JAUME CANET

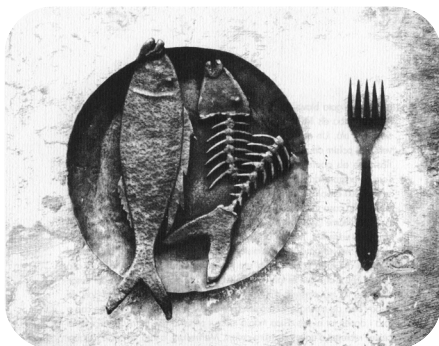
Escultor

Amb un Pica que picaràs, Arnau Pons ens definia fa uns anys la feina metamorfosada de Jaume Canet. De les espurnes del foc sobre el metall, coneixem les temperatures del seu art i el tacte grogler però calculat, de les formes imaginades. Seguit seguit, les seves escultures qüestionen el fang dels orígens i presumeixen des de cada volta gairebé impossible de saber-se extreures del ferro rovellat. Són filles de les eines més rudimentàries i, posseïdores de les punxes més suaus, assumeixen que la seva perversió acaba desafiant en cada cop de l'escultor, les natures més quotidianes. El ferro deixa la grisor, la duresa i els impossibles per acollir els reflexos del pensament atrevit de Canet per esdevenir art inqüestionable. L'art que fuig de les mans i s'instal·la

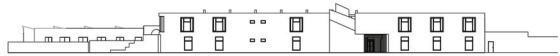

en cada retorçut centímetre de la seva obra.

Felanitxer i autodidacte, nascut l'any 1966 Jaume Canet és capaç de *transformar un material rígid, immòbil i tenaç en formes orgàniques que respiren vida pròpia*¹. La seva

escola ha estat l'experimentació, l'atreviment a l'hora de decantar-se per materials esquius, però alhora contundents i la imaginació al servei

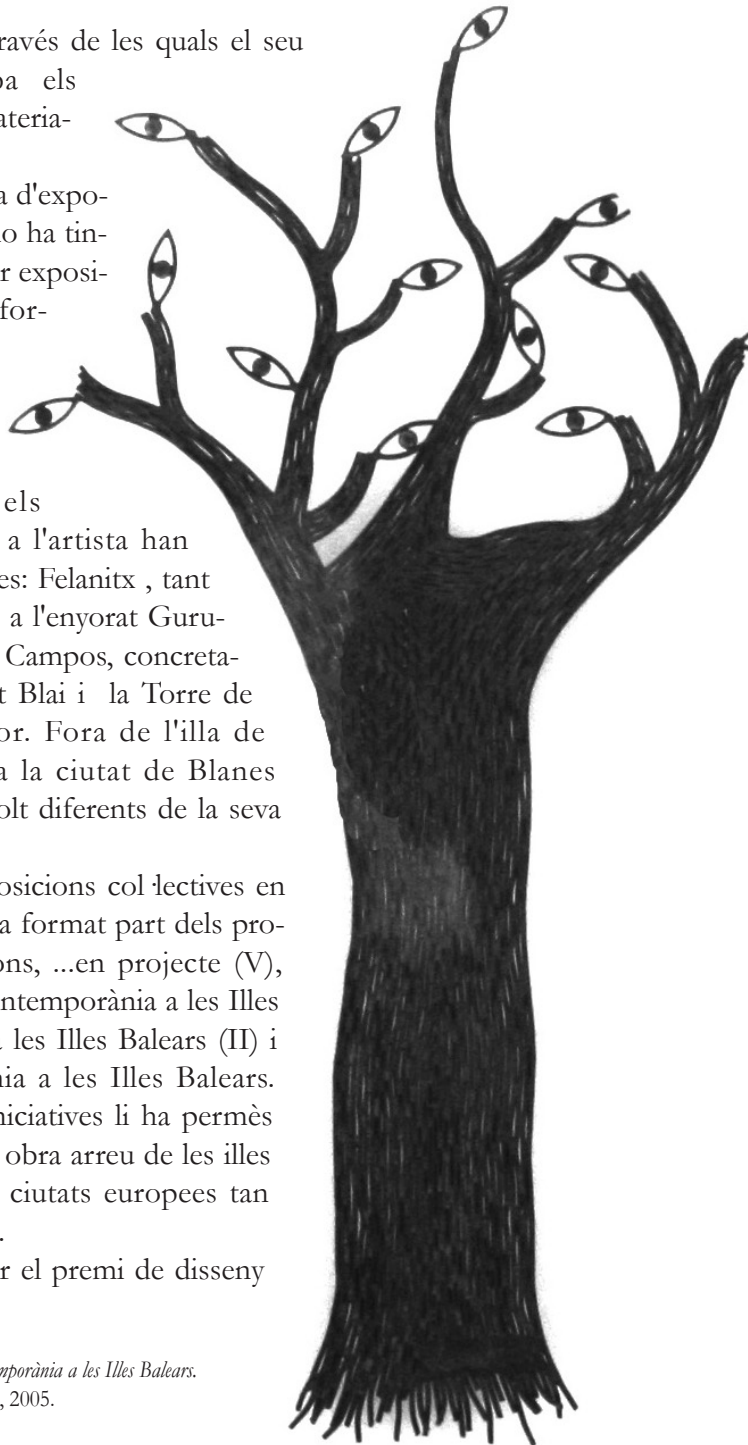
d'unes mans destres a través de les quals el seu pensament creatiu troba els caminoids exactes per materialitzar-se.

Com a artista, a l'hora d'exposar les seves escultures no ha tingut miraments en muntar exposicions individuals o de formar part de mostres d'art col·lectives.

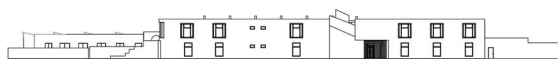
Pel que fa a la mostra en solitari, caldrà destacar que els indrets predilectes per a l'artista han estat fonamentalment tres: Felanitx, tant en el taller Call Vermell, a l'enyorat Gurugú o al Centre Cultural; Campos, concretament a l'Ermida de Sant Blai i la Torre de Ses Puntes de Manacor. Fora de l'illa de Mallorca, ha exposat a la ciutat de Blanes (Girona) en períodes molt diferents de la seva trajectòria artística.

De les múltiples exposicions col·lectives en les quals ha participat, ha format part dels projectes En tres dimensions, ...en projecte (V), Erotisme a la plàstica contemporània a les Illes Balears, Art Emergent a les Illes Balears (II) i Escultura contemporània a les Illes Balears. Participar en aquestes iniciatives li ha permès donar a conèixer la seva obra arreu de les illes i fins i tot a indrets de ciutats europees tan impensables com Viena.

L'any 1984 va obtenir el premi de disseny Ciutat de Palma

¹ Esteve del Campo, a *Escultura contemporània a les Illes Balears*. Catàleg. Pàg 21. Ed. Projecte Llevant, 2005.

GORI VICENS

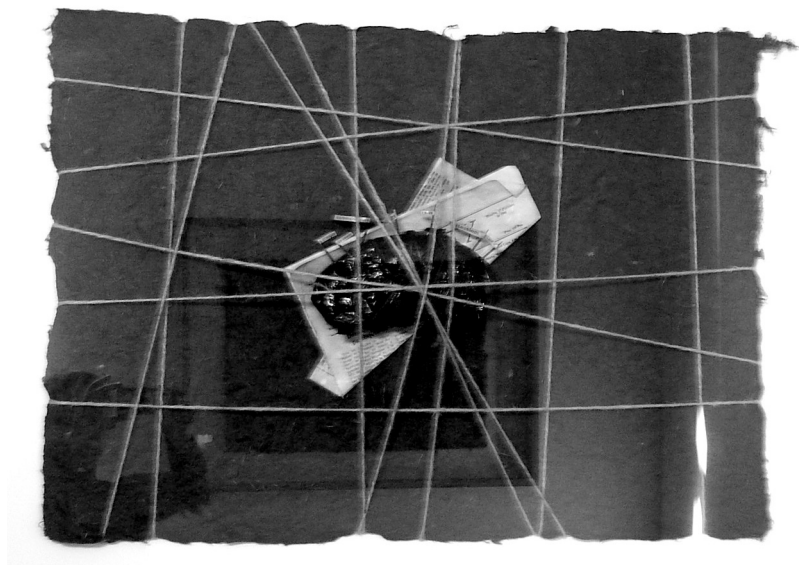
Fotògraf i pintor

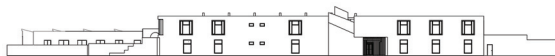
*Viatger del món, fotògraf de premsa incansable*², Gori Vicens de ben prest deixà veure que la seva passió per la fotografia, per l'eternització de la instantània, no era només una afeció de ràpida caducitat. De fet, era molt jove quan es va matricular a l'escola d'Art de Palma per aprendre tot el que fos d'aquest art. Acabà la seva formació a l'Escola d'Imatge i Disseny de Barcelona

especialitzant-se en fotografia publicitària.

Aprofitant aquest mateix vesant, decidí estudiar també a Barcelona la carrera de publicitat i màrqueting, la va acabar l'any 1993.

Durant l'estiu de 1989 comença el seu primer contacte amb el món laboral: el diari Balears el va contractar per fer fotografia de premsa. A partir d'aquí tot li vingué a mida:

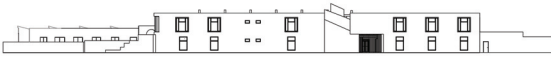

conegué món com a corresponsal i fotògraf per a una agència d'abast internacional. Així, desenvolupà els seus treballs a ciutats tan diferents com Barcelona, Londres, Los Angeles o Nova York. És en aquesta ciutat on ha treballant molts d'anys, gairebé fins a l'actualitat, firmant fotografies a les portades de les publicacions més prestigioses de tirada internacional. Enamorat del paisatge urbà i calculador *voyeur*, ha fet seu l'aspecte més recòndit de la fesomia de les grans urbs. Ha contemplat el món del desenvolupament de manera lenta, detall a detall i n'ha extret l'essència de l'home que sobreviu enmig de la ciutat imposada.

A part de la seva dedicació a la fotografia, també ha fet diferents incursions en el món de la pintura, deixant palès un estil contemporani i personalista alhora, no adscrit a cap precepte d'escola, sinó més bé exercint una manifestació personalíssima.

Actualment, és també director i editor creatiu de la revista DP d'arquitectura i art, que ja ha complert el seu 7è aniversari.

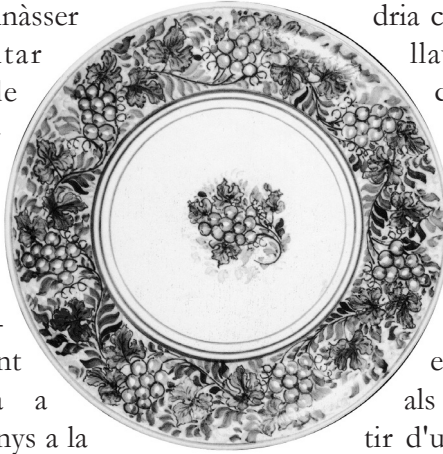
² Sebastià Bennàssar i Llobera. *Catàleg exposició del 9 al 22 de setembre de 1996*. Casa de Cultura. Felanitx

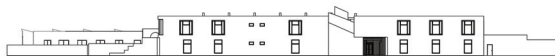
CERÀMIQUES MALLORCA

Ceramistes

Des de l'any 1946, les *Ceràmiques Mallorca* són conegudes gairebé arreu del món per la seva tasca en l'artesanía del fang. Jaume Vaquer i Pere Bennàsser decidiren muntar aquesta fàbrica de ceràmica a Felanitx en un moment de la història econòmicament i socialment molt complicat i amb l'agreujant que no existia a Mallorca, molt menys a la vila, cap indústria semblant per poder usar-la com a referent. Es pot afirmar que la recerca de la infraestructura, dels materials i dels recursos humans va anar a càrrec de la intuïció dels seus creadors, els qui *vencent les múltiples dificultats (...) la producció anà millorant tècnicament i artísticament.*³

Des del primer moment es llançaren a la recerca de fórmules d'expressió a través de la ceràmica i les peces que l'artesà esdevindria capaç de fer. Usaren llavors les tècniques que els permetien les eines més simples de les quals disposaven i començaren a establir la seva línia de treball que ens ha arribat fins als nostres dies: a partir d'una acurada tria de materials, s'arriba a la creació de cada peça única que abans de donar-se a conèixer, esperarà impacient els elements decoratius que formen part del seu tarannà. *Les seves creacions fluctuen entre l'art i l'artesanía*⁴. La feina conjunta de l'artesà del fang i de l'artista ha estat sempre la fórmula de treball que ha definit

Ceràmiques Mallorca, cada peça sortida de les mans de la manera més senzilla ha esdevingut *una obra d'art*. No de bades, durant els anys 1946 varen obtenir el primer premi a l'Exposició d'Artesania de Palma i a l'any 1953, tot i el context social complicat, se'ls va atorgar el Premi Excm. Sr Ministre d'Agricultura, Medalla de l'Exposició Internacional Artesana i Diploma Expositor d'Honor a la Fira Internacional del camp.

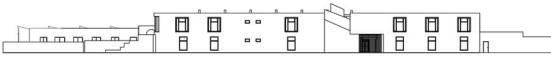
Avui en dia, continuen treballant el fang amb les mans nues, la creativitat intacta i jugant amb les formes i els colors, fent arribar la seva obra arreu del món i alhora portant l'art a les llars més properes.

El mural ceràmic amb el nom de tots els cooperativistes és obra d'Angela Bennàssar.

³ Joan Maimó. *Catàleg Ceràmiques Mallorca. 50è aniversari*. Casa de Cultura, 1996. Felanitx

⁴ Op. cit.

ANDREU MAIMÓ

Obra Gràfica - Escultor⁵

No hi ha pràcticament secret dins la natura que no pugui revelar-nos a través de les mans i del paisatge dels materials. Andreu Maimó va néixer a Cas Concos l'any 1946, en plena postguerra: potser la proximitat amb la terra va fer que mai no defugís del fang que l'envoltava ni de les arrels que més endins se soterren.

La passió del dibuix li ve de pura genètica; el seu pare, destacat dibuixant, el féu encuriosir i li va fer agafar més que afecció al traç. Afortunadament, Maimó descobrí que no es tractava d'un passatemp, sinó que les muses l'havien triat per rescatar-les de les obscuritats.

Un dia o l'altre s'havia de reconèixer que a la vila alguna cosa estava succeint dins el seu taller: l'any 1968 es convidat a formar part del grup *Art i Cultura*, inte-

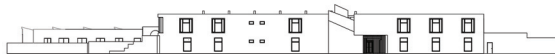
grat per joves artistes com ell. Un any després, munta la seva primera exposició individual a la plaça Pax de Felanitx.

Recercà en èpoques diferents de la seva trajectòria dins la paleta d'autors impressionistes els ecos de la seva pròpia essència i anà tastant les seves possibilitats. També mirà de coa d'ull altres autors com Chardin, la tècnica del qual li va inspirar els seus *bodegons*. Però quan realment pateix una evolució-revolució

pictòrica és a l'any 1975. L'autor passa dels tasts impressionistes i de les contundències tècniques i aterra cap a un esquematisme geomètric molt proper a l'abstracció.

Aquesta fase tampoc no serà la definitiva: Andreu Maimó va provant altres colors i tonalitats, experimenta amb les figures més planes, s'apropa a tècniques molt variades: del llapis

a la tinta xinesa, el collage, l'aquarel·la juga amb temàtiques molt disperss: des dels cans als coloms o a les antenes de televisió. L'any 1980, dedicat ja professionalment a l'art, obri una escola de pintura.

A partir d'aquí, són innumera-

converteix en un ésser que surt del llenç, que arrabassa la incertesa de l'existència i s'endinsa dins les formes que li atorga l'autor per sortir-ne pletòrica de sentit i sabent-se impossible d'ignorar entre els qui l'observen.

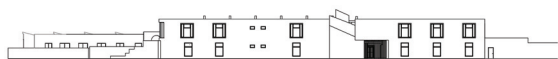
Vineae supplicium, inaugurada al Centre Cultural de Felanitx per Sant Agustí de 2005, és la darrera gran exposició de

bles la quantitat d'exposicions individuals o col·lectives de les quals ha format part com a pintor. Pot ser a partir de *Paisatge amb figueres* (pintades entre 1979 i 1999), d'un realisme contundent extret d'una incansable observació i anàlisi del paisatge, Maimó arriba a un punt culminat de la seva trajectòria: l'exposició itinerant conegué durant un grapat d'anys molts de pobles de Mallorca i altres indrets geogràfics de la Mediterrània. Les formes de la seva ceràmica i la pintura, combinades, són una mostra de genialitat i d'expressió artística indiscutible: a través de la seva visió, la figuera es

Maimó. Si abans les figueres eren el leit motiv d'una feina de més de 20 anys, en aquesta ocasió l'artista recerca en la vinya, en els ceps retorçuts, les arrels i els fruits que aboquen al vi, l'essència del seu art, de la seva visió del món a través del prisma que li ofereix la terra més propera. Pintura (sobretot litografies), ceps de ceràmica i escultures contribueixen a donar forma a aquesta exposició. Com diria Miquel V. Sebastián, Maimó *pren notes del natural, cuida la composició i cerca en certa manera l'artifici quan congela les figures(...). Cada ratlla, cada traç, són prova de la seva entrega.*⁶

⁵ *Catàleg Vineae Supplicium*. Casa Municipal de Cultura. Agost 2005. Felanitx

⁶ *Catàleg Andreu Maimó. Obra gràfica*. Centre Cultural Felanitx. Ajuntament Felanitx. 1990

GUILLEM BONET

Mestre, pintor, escultor

No va néixer a Felanitx, però després de molts d'anys de viure-hi, hom podria pensar que gairebé forma part ja del paisatge urbà, social i cultural de la vila.

Guillem Bonet va esser mestre de Sant Alfons i fou un dels socis

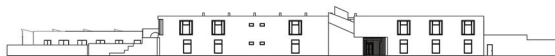
fundadors de la Cooperativa d'Ensenyament Es Lledoner. Les Ciències Socials varen esser sempre la seva matèria i generacions d'alumnes han reconegut que les seves classes, una mescla magistral de senzillesa i rigor, varen obrir els ulls cap a la història, apassionant fins i tot els no interessats.

A part, sempre s'ha destacat per la seva destresa amb les eines: tant li era aferrar-se a un tornavís, com manejar els llapis per crear dibuixos tècnics o artístics davant la mirada atenta dels seus alumnes. De fet, mentre va treballar a l'escola en va esser el “manetes” imprescindible davant qualsevol desperfecte impossible de les velles instal·lacions escolars.

Però si inqüestionable és la seva tasca docent i la seva habilitat per arreglar qualsevol cosa, no menys important és reconèixer la seva afeció per a la pintura i per a l'es-

Els ARTISTES

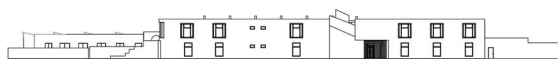
cultura. Com a pintor, ha investit els llenços amb atreviment i ha perfilat rostres a través d'un traç ferm, tranquil però viu, incidint en els aspectes més particulars de cadascun dels seus models. Ha transformat natures anònimes en colors justos i geometries impol·lutes.

Quant a l'escultura, ni la pedra ni

el ferro ni la fusta no han estat mai un impediment per a ell. És com si hagués volgut demostrar que les eines no només serveixen per a les tasques pràctiques sinó que també poden estar a l'abast de les necessitats artístiques de l'home i la seva imaginació.

Conrea la terra ara que té temps, ara que tenir un bon grapat d'anys significa tranquil·litat. De la mateixa manera que maneja l'arada o que sembra les llavors, així s'enfronta a les seves creacions: del no res en cerca el fruit: o bé de les pluges o bé dels colors de la paleta o bé dels tocs de martell damunt l'amorfisme de les pedres que l'esperen per retrobar-se amb l'idil·li de les formes que imagina.

BARTOMEU BAUÇÀ

Aparellador

Bartomeu Bauçà i Fiol va néixer a Felanitx l'any 1973. Es va llicenciar en Arquitectura Tècnica per la Universitat de Girona.

Al mateix temps que comença a treballar, combina les tasques derivades de la seva professió amb diferents cursos i jornades que li permeten perfeccionar aspectes tècnics que podrà posar en pràctica en la seva feina.

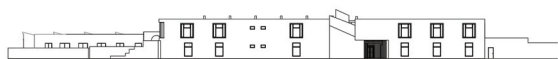
Des del moment en el qual es col·legia en el Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Mallorca l'any 1998, inicia la seva activitat professional com a arquitecte tècnic liberal. Obri el seu propi despatx i realitza feines que són de competència exclusiva de la seva titulació. Així, dirigirà obres, farà projectes, amidaments, pressupostos, certificacions d'obra, infor-

mes, peritatges, certificats d'habitabilitat, topografia, etc.

Durant la darrera dècada, ha adquirit una llarga experiència en obra pública. Cal destacar, per exemple, la reforma de l'edifici per al local de la 3ª edat de Portocolom (2002-2003), l'assessorament i gestió de les reformes a la residència de discapacitats de Son Tugores (2004-2005), Poliesportius de sa Indioteria i Secar de la Real (2006-2007), el centre de Salut de Portocristo (2006-2008), entre molts d'altres.

Entre l'any 2005 i 2008 supervisa, coordina i col·labora en la construcció de l'escola d'Es Lledoner. Actualment exerceix com a arquitecte tècnic Municipal a l'Ajuntament de Vilafranca de Bonany.

A N D R E U B E N N À S S A R

Arquitecte

Andreu Bennàssar i Obrador és arquitecte. Obtingué el títol a l'Escola Oficial Superior d'Arquitectes de Barcelona, en l'especialitat d'Urbanisme l'any 1976.

Durant el seu període d'estudiant, ja participar en diferents projectes que li permeteren entrar en contacte directament amb la seva matèria d'estudi: formà part de l'equip d'Estudis i Anàlisi del barri de la Soledat de Palma i va participar en el muntatge de l'exposició sobre el Pla General d'Ordenació Urbana de Felanitx, per posar alguns exemples destacats.

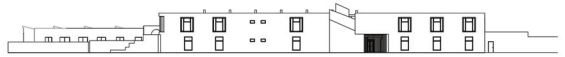
Abans d'instal·lar-se a Felanitx, la seva ciutat natal, ha treballat des de diferents àmbits, tots ells sempre relacionats amb la seva matèria d'estudi: ha dirigit conferències i exposicions del COAIB (Col·legi

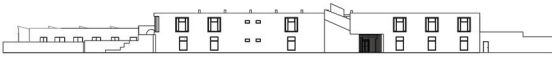
Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears), ha exercit com a professor de dibuix a l'IES de Felanitx i ha col·laborat en projectes com per exemple l'Inventari de Molins dins el COAIB.

A partir de l'any 1983 s'ha establert professionalment a Felanitx i, a part dels projectes particulars que ha anat desenvolupat, ha treballat en diferents fronts: l'any 1984 s'encarregà de l'avaluació de 32 centres escolars per encàrreg del MEC; un any després ha fet el Projecte i ha dirigit el muntatge de la 1^a i la 2ª Mostra de Disseny de l'Ajuntament de Palma.

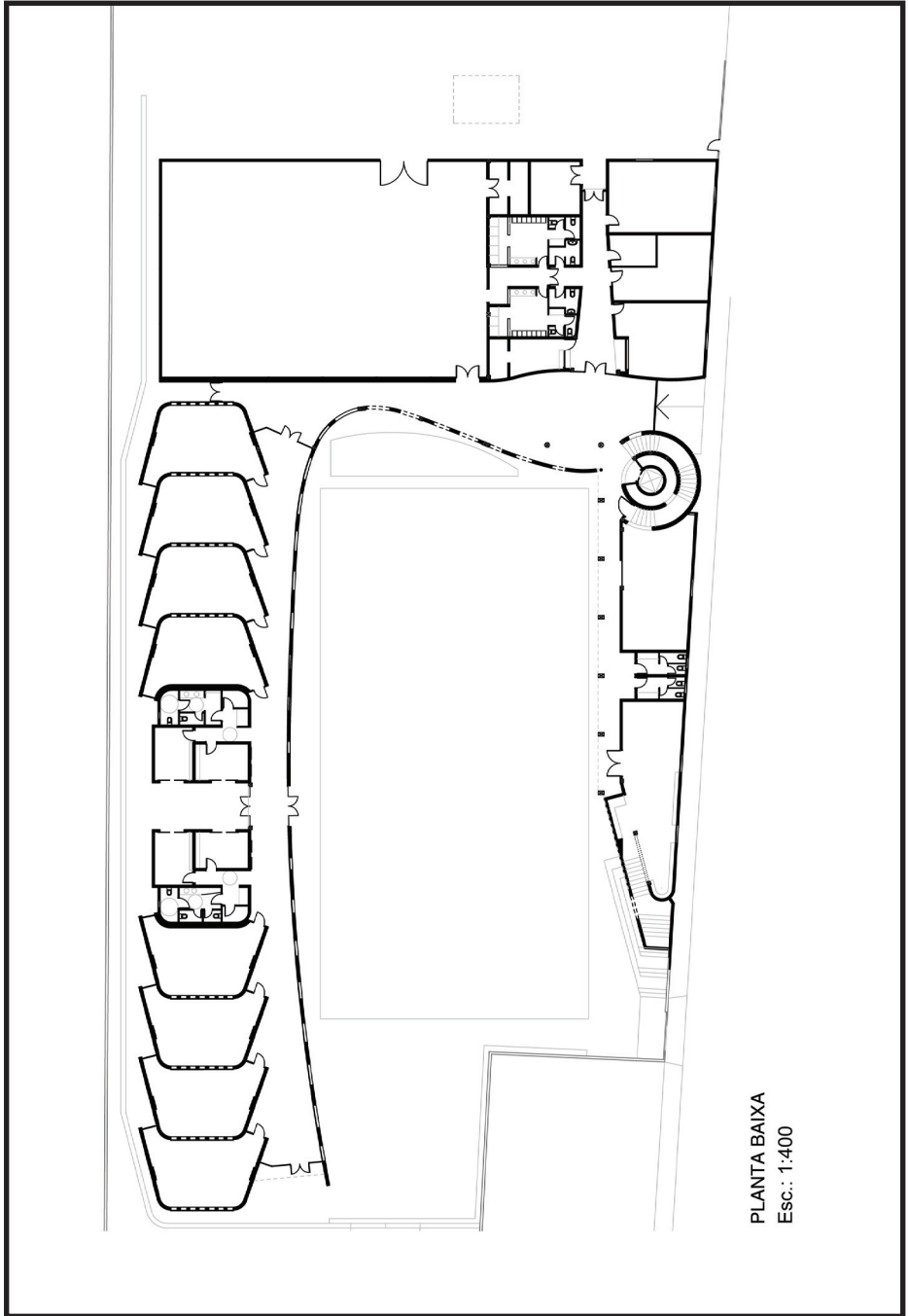
L'any 2008, com a darrera fita, ha vist com el seu projecte d'escola s'ha materialitzat en l'edifici d'Es Lledoner.

Els TÈCNICS

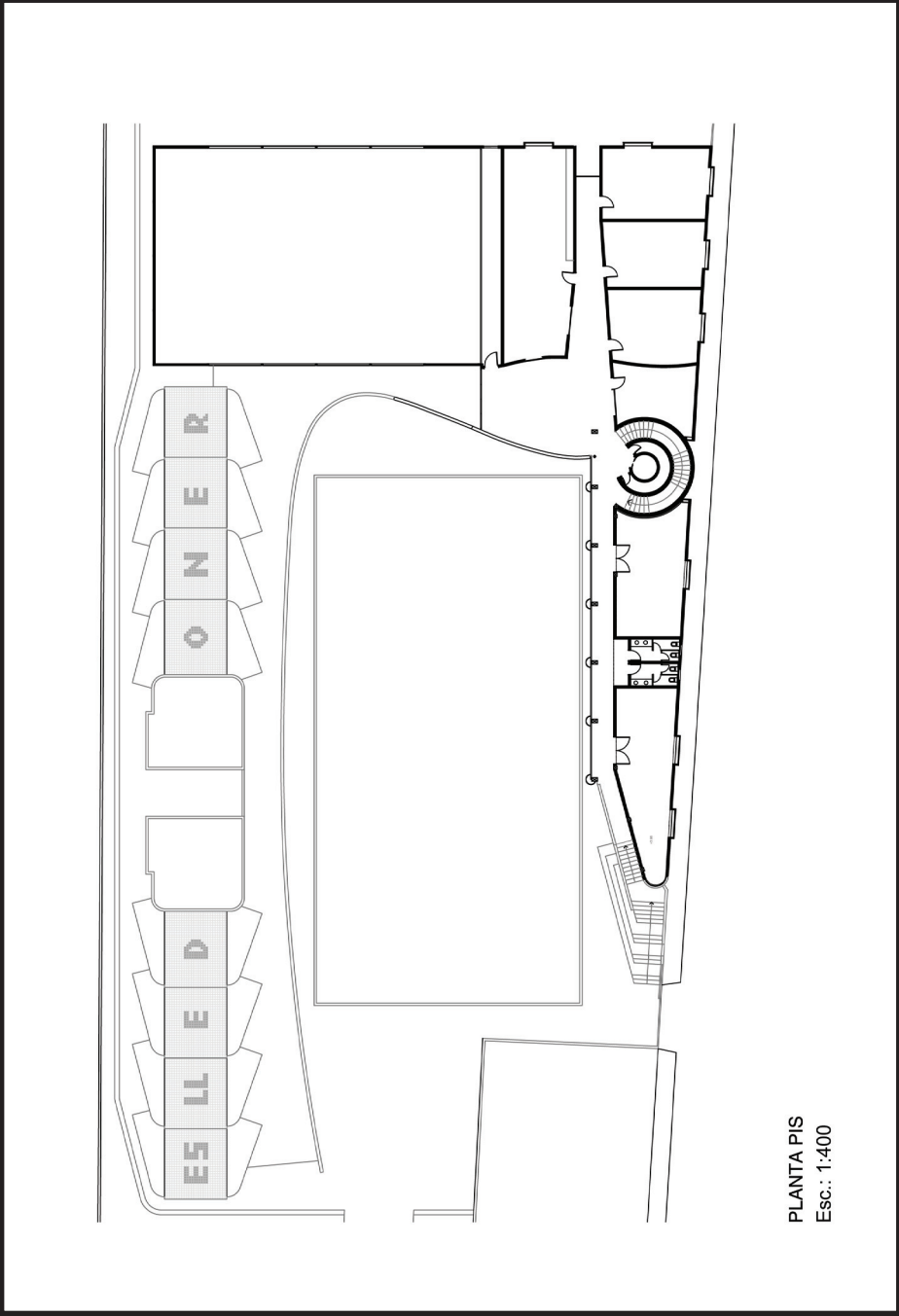

Els PLÀNOLS

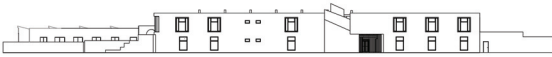

PLANTA BAIXA
Esc.: 1:400

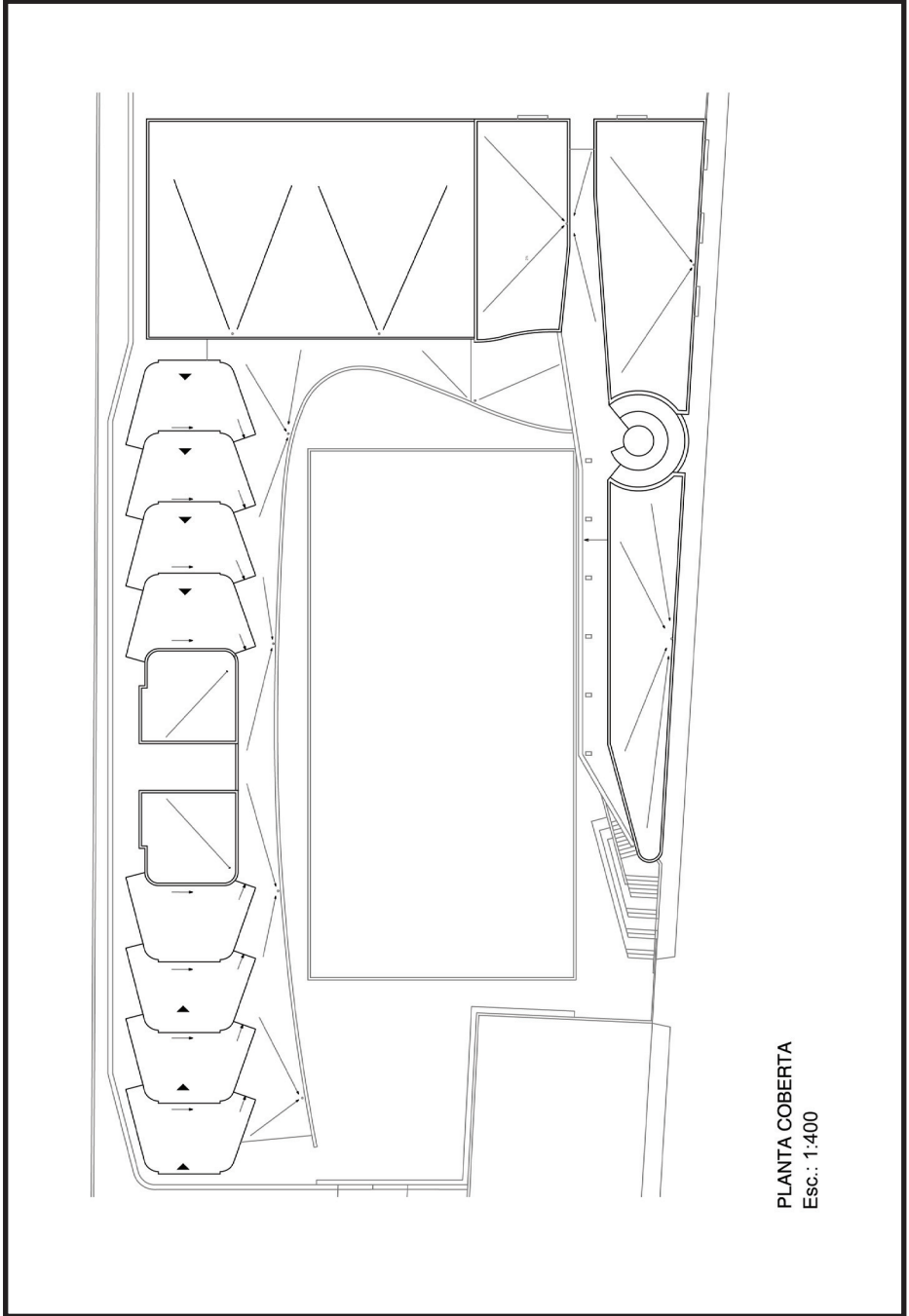
Els PLÀNOLS

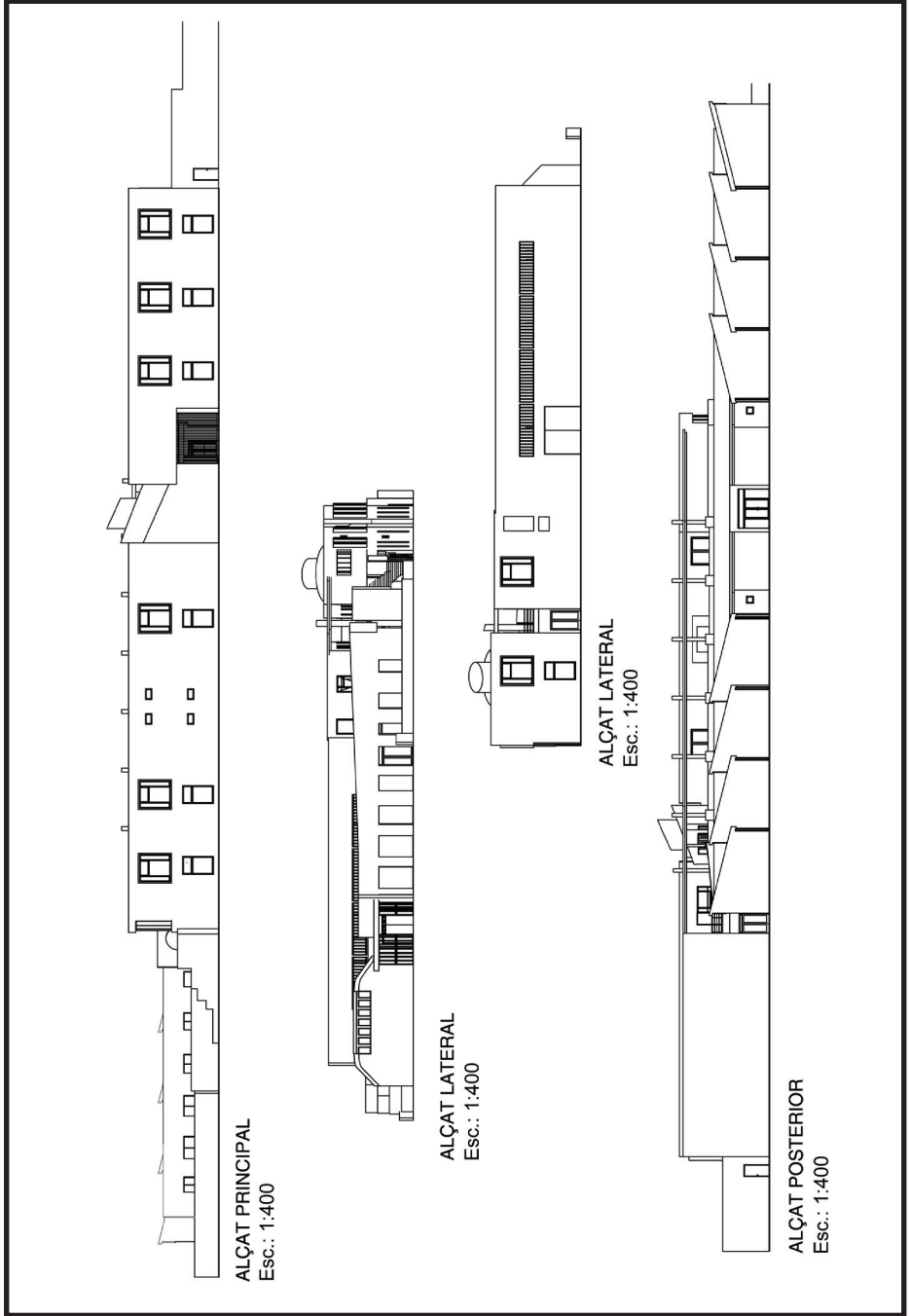
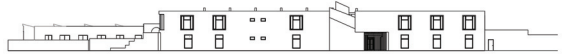
PLANTA PIS
Esc.: 1:400

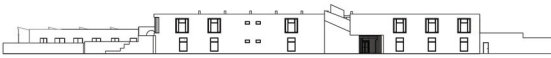

Els PLÀNOLS

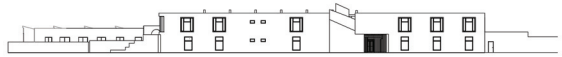
Els PLÀNOLS

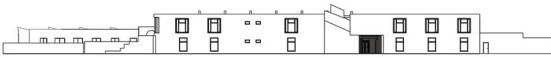

EI PROCÉS

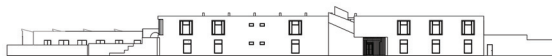

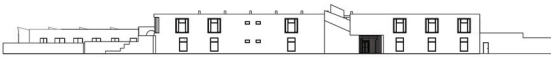

EI PROCÉS

EI PROCÉS

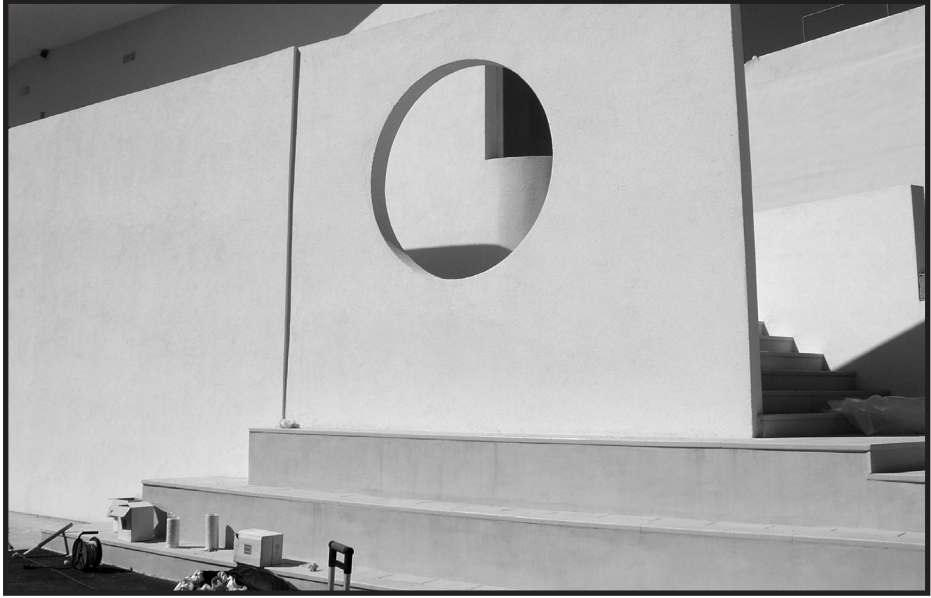
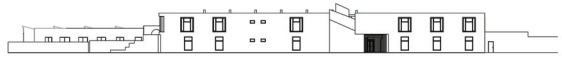

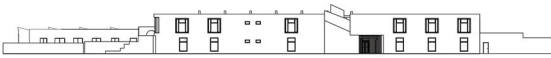

EI PROCÉS

EI PROCÉS

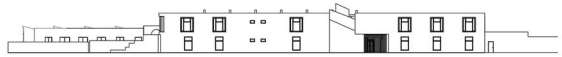

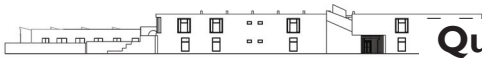

EI RESULTAT

EI RESULTAT

Una escola molt ben pensada

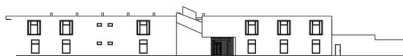
Mª Angels Picornell - 4t ESO B

El 15 de setembre d'aquest curs, per primera vegada, vàrem trepitjar l'escola, ja del tot acabada. Va ser un dia molt emocionant: tothom, si fa no fa, l'esperava amb il·lusió perquè ja feia uns anys que en xerràvem, que l'anàvem a veure i a tots ens feia moltes ganes anar a una escola nova. Una escola on només hi ha alumnes d'ESO. Hem de dir, però, que el darrer dia que vàrem passar a l'escola de Sant Alfons ens va fer un poc de pena, ja que aquesta escola guarda molts records, llàgrimes, rialles, renyades dels mestres, etc. Era el lloc on vàrem conèixer gent nova, ens vàrem anar fent grans poc a poc, és on hem rigut tant però també on hem plorat, on hem fet festes als mestres a final de curs i és el lloc on hem sabut realment que era la vertadera amistat. I ens va saber molt de greu deixar-la, tot i que la deixàvem per anar a un lloc millor, una escola amb més instal·lacions i més ben equipada, i que els companys i els mestres serien els mateixos, on les classes es troben totes una devora l'altra, i que hi poden accedir a peu pla, ja que qualsevol nin que tenguí una discapacitat física no té cap problema de mobilitat...

És una escola que a l'hora de fer-la ha estat molt ben pensada, ja que com hem dit anteriorment, es pot accedir fàcilment per qualsevol dels llocs i també es pot anar per tot, encara que plogui. Això era una cosa que a l'altra escola hi mancava: segons on havies d'anar i plovia havíem de travessar pel mig de la pluja.

Ja fa més d'un trimestre que convivim tots en aquesta escola nova i ens trobam tan bé com a l'anterior, ja que les persones són les mateixes i l'únic que ha canviat és l'edifici. Quan realment ens sabrà més greu serà al juny, el darrer dia d'escola a Sant Alfons, ja que nosaltres enguany és el darrer any i l'haurem de deixar i ens haurem d'enfrontar a un món totalment desconegut.

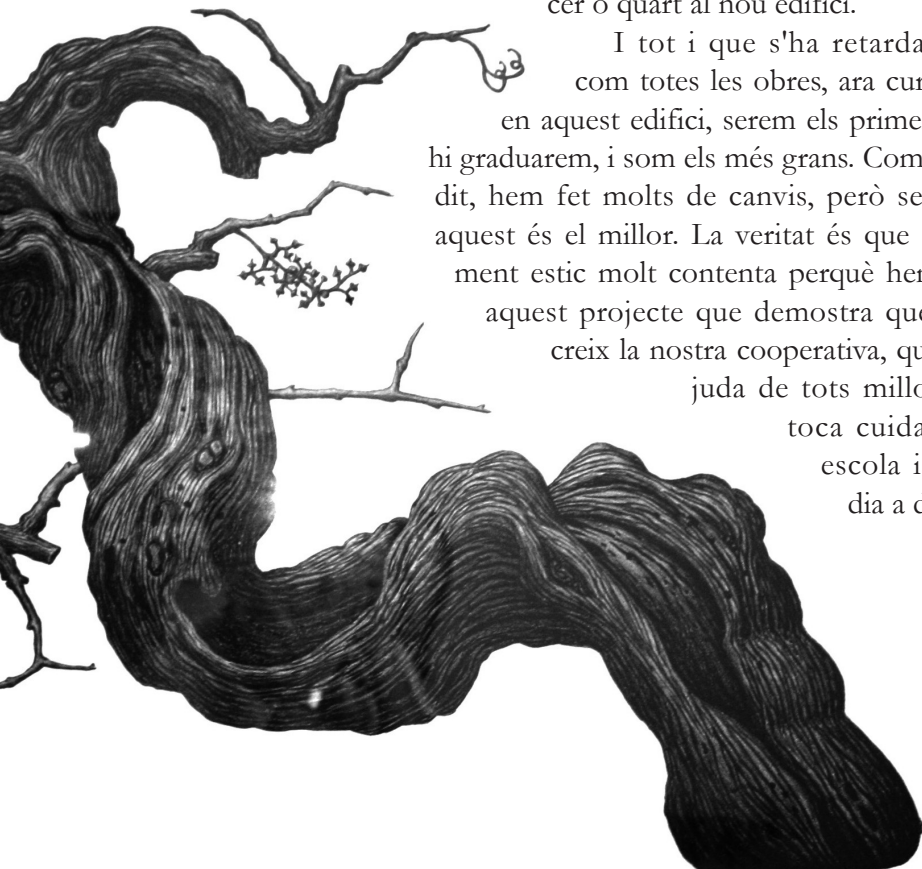

Hem fet molts canvis, ...però aquest és el millor.

Francesca Roig Coll - 4t ESO B

Des que tenia uns 2 anyets vaig a aquesta gran escola, Sant Alfons. Al principi vaig començar a l'edifici de les trinitàries, l'escoleta que li deim tots. Després un poc més gran vaig anar a la Caritat, i finalment vaig anar a l'edifici anomenat pròpiament Sant Alfons. Quan fèiem sisè, es va començar a iniciar aquest projecte per construir un edifici nou, nosaltres ho veiem com un somni, una il·lusió. Després, quan cursàvem primer de secundària vàrem veure que tot girava endavant i que faríem tercer o quart al nou edifici.

I tot i que s'ha retardat un poc, com totes les obres, ara cursam quart en aquest edifici, serem els primers que ens hi graduarem, i som els més grans. Com ja us hem dit, hem fet molts de canvis, però sense dubte aquest és el millor. La veritat és que personalment estic molt contenta perquè hem estrenat aquest projecte que demostra que cada dia creix la nostra cooperativa, que amb l'ajuda de tots milloram i ara toca cuidar aquesta escola i gaudir el dia a dia aquí.

ELS QUE HO HAN FET

ARQUITECTES

Andreu Bennàssar
Cristòfol Bennàssar

ARQUITECTE TÈCNIC

Bartomeu Bauzà

ENGINYER INDUSTRIAL

Jeroni Pascual

COORDINADOR DE SEGURETAT I SALUT

Joan Pizà

AVALUACIÓ IMPACTE AMBIENTAL

Direcció tècnica: Ignacio Canet
Tècnic de camp: David Castillo

CONSTRUCTOR

Proyectos y edificaciones NINO S.L.

CONSTRUCTOR

Projectos y edificaciones NINO S.L.
C/ Costa i Llobera, 1
FELANITX

ELECTRICISTA

Instalaciones Oliver S.L.
Passeig República Argentina, 21
FELANITX

FONTANER

C. B. Serveis
Campet, 39
FELANITX

FUSTERIA

Fusteria Antoni Vicens Roig
Costa i Llobera, 8
FELANITX

PORTAM METÀL·LIC

I. M. Ses Portes S.L.
Santa Catalina Thomas, 24
FELANITX

PINTURA

Pinturas Mar
Avinguda Argentina, 18
FELANITX

RETOLACIÓ

Rotus S. L.
Carrer de la Pagesa, 67
Polígon Industrial. MANACOR

NETEJA

Neteges Bennet
Sant Felip, 63
PORRERES

VIDRES

Cristaleria Rigo
Puig de sa Cista, 17
FELANITX

FERRERIA

Can Seguina S. L.
Rocaberti, 47
FELANITX

AÏLLANTS FAÇANA

STO
Parcela 12, Local A
Polígon industrial Son Llaüt
SANTA MARIA DEL CAMÍ

INSTAL·LACIÓ CONTRA INCENDIS

T. C.A.
Licorers. Solar 169-170, Nau 32.
Polígon de Marratxí
MARRATXI

INSTAL·LACIÓ ASCENSOR

Ascensores ASPE
Guasp, 7
COLL DE'N RABASA

ASFALTAT

Aglomerados Felanitx S.A.
Crta. Portocolom, Km. 0,9
FELANITX

FOTOGRAFIA

Tot Fotografia S. L.
Major, 5
FELANITX

CERAMICA

Ceramiques Mallorca
Sant Agustí, 50-58
FELANITX

ESCUPTOR

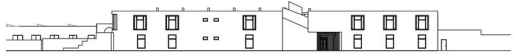
Jaume Canet Adrover
Mossen Bartomeu Caldentey, 7
FELANITX

MATERIAL DE CONSTRUCCIÓ

Fco. Grimalt
Joan Alcover, 27
FELANITX

ESTRUCTURA GIMNÀS

Unitral
Asegra, 17
Polígon Can Valero
PALMA

FCO. GRIMALT, SAU

Trabajos
en hierro
y
acero
inoxidable

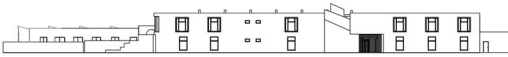
Construcción
y reparación
de
maquinaria
agrícola

Construcción
de
contenedores,
cerramientos y
todo
tipo de
puertas
y
automatizac.

FELANITX: C/. Rocaberti, 47 • CIF: B-07899636

Tels: 971 58 34 47 • Móvil: 930 18 70 69

Es QUE HO HAN FET

AGLOMERADOS DE FELANITX, S.A.

C.I.F. A-07062367

**MOVIMIENTOS DE TIERRA, DEMOLICIONES Y EXCAVACIONES.
EJECUCION DE OBRAS DE URBANIZACION Y PAVIMENTACION
CON MEZCLAS BITUMINOSAS.**

**Ctra. Portocolom, Km. 0,9
07200 Felanitx**

**Teléfono: 971 58 07 79
Fax: 971 58 18 17**

info@aglomeradosfelanitx.e.telefonica.net

**Líder en Aislamiento
Térmico de Fachadas.**

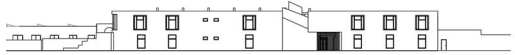
sto

www.stobalear.com

971 62 07 62

Sto Balear | Construir a conciencia

expert

INSTALACIONES OLIVER. S.L.

**Venta de Electrodomésticos
Instalaciones
y Reparaciones Eléctricas**

Passeig República Argentina, 21
07200 Felanitx
Tel./Fax: 971 827 356
e-mail: iosl@iosl.es
www.iosl.es

PROYECTOS Y EDIFICACIONES

Nino, S.L.

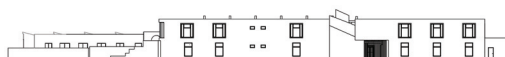
**Costa i Llobera, 1
07200 Felanitx**

Tel.: 971 583 297

Fax: 971 582 973

Mòvil: 639 309 856

nino@penina.e.telefonica.net

FUSTERIA

ANTONI VICENS ROIG

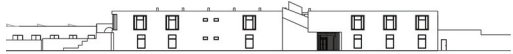
C/. Costa i Llobera, 8 - Tel. 580986

Particular: Sant Nicolau, 11 - Tel. 580970

07200 - FELANITX

I.M. SES PORTES, S.L.
FABRICANTS PVC I ALUMINI

pinturas

Felanitx, s.l.
C. I. F. B-07-327 398

**ROTULACION - COCHES - IMPERMEABILIZACIONES
FACHADAS - MOQUETAS - LACADOS - ESTUCOS - PATINADOS**

Via Argentina, 18 - Teléfono y fax 971 58 06 46
07200 - FELANITX (Mallorca)

SISTEMAS DE SEGURIDAD

DETECCIÓN DE INCENDIOS
DETECCIÓN DE MONOXIDO DE CARBONO
DETECCIÓN DE GASES
EXTINTORES
TRATAMIENTOS IGNIFUGOS
BIÉS
PUERTAS CORTAFUEGOS
SEÑALIZACIÓN
SEGURIDAD Y PROTECCIÓN LABORAL
INGENIERIA
PROYECTOS Y MANTENIMIENTOS

Instalador y mantenedor por la Consellería de Industria I.M.P.I 003

Teléfono: 971 60 45 93
Fax: 971 60 46 18

UNITRAL

CONSTRUCCIONES METÁLICAS
SOCIEDAD LIMITADA

C/. Asegra, 17 - Tels. 971 20 53 13 • 971 20 53 52
(Polígono Ca'n Valero) • Fax: 971 76 09 42
07011 PALMA DE MALLORCA

**ASCENSORES
ASPE S.A.**

MARCH VIDA ESTUDIOS

Assegura avui el futur dels teus fills estalviant poc a poc!

MARCH VIDA Estudios

Amb **March Vida Estudios** trobaràs una forma d'estalvi còmoda, fàcil i segura, que permetrà als teus éssers estimats aconseguir el que més desitgin, assegurant-te que les il·lusions dels més

joves es facin realitat en el futur: estudis universitaris, cursos a l'estranger, permís de conduir, entrada per al seu habitatge...

Escull la quantitat que vols aportar cada mes (a partir de 20 €). A més, podràs realitzar aportacions extraordinàries en el moment que vulguis.

Exemple d'estimació del capital estalviat*

Aportació	Edat 18 anys	25 anys
20 € / mes	6.603,64 €	10.322,71 €
30 € / mes	9.710,09 €	15.267,52 €
50 € / mes	15.922,97 €	25.157,14 €

*Per calcular aquests capitals estimats s'ha considerat el següent:

- Edat del nin: 0 anys.
- Edat del pare: 35 anys.
- Aportació inicial de 300 €.
- Creixement anual de primes igual a l'IPC (s'ha pres el 3%).
- Rendibilitat futura estimada del 2,5%.

Aquesta assegurança té el gran **avantatge** de que si l'assegurat (pare, mare,...) morís o sofrís una invalidesa absoluta i permanent abans del venciment, de forma immediata cessaria el pagament de les primes i, al venciment, el beneficiari **rebrà la totalitat** del capital assegurat.

Un joc de
desdejuni de
regal*

I duu-te'n de regal un set* de desdejuni compost per una tassa, un bol i un plat.

*Per a aportacions inicials superiors a 200 €. Un set de desdejuni per llibreta

Banca March distribueix assegurances com a operador de banca-assurances vinculat. Inscripció DGS I FP: OV-0040. EDICIÓ MARÇ 2009.

Més
de **80** anys
al teu servei

TRADICIÓ DE FUTUR

 BANCA MARCH

Número especial dedicat a la inauguració de l'Escola Nova

**Som
coope-
rativa!**